

hvor man antog, at Kvaksalveri gjorde Folk Skade, er det jo utvivlsomt, at selve Lovbestemmelserne have faaet et noget videre Omfang, idet de ville straffe Enhver, der uberettiget tager Syge under Kur, og det er ogsaa en Kjendsgjerning, som er omtalt her i Dag, at Domstolene altid have forstaaet Loven saaledes, og at de have straffet for Kvaksalveri, selv hvor der ingen Skade er afstedkommet, blot fordi de Paagjældende have givet sig af med at tage Syge under Kur, og jeg tror iøvrigt slet ikke, at man kan sige, at Forordningens hele Niemend mindre er tilstede nu, end dengang den blev givet, tværtimod er snarere det Omvendte Tilfældet, thi dengang Forordningen af 5te September 1794 blev givet, var den overmaade faa Læger i vort Land — der var store Gæne, navnlig i Sylland, hvor der ingen Læger var —, og der kunde altsaa dengang maaste være mere Grund til at se gennem Fingre med Kvaksalveri end nu, men jo mere et Land bliver forsynet tilstrækkelig med Læger paa alle Steder, og jo mere energisk Medicinal-Administrationen kan gribe ind for at værne mod Epidemier, smitsomme Sygdomme og deslige, desto mindre Grund er der til at tillade Kvaksalveri, og jeg mener, at det er heldigt, at Udviklingen her til Lands gaar i den Retning, hvori den er gaaet. Forjaabidi man har villet paaberaabe sig andre Landes Exempel, vil jeg dertil svare, at jeg tror, at vi i den Henseende have det noget bedre, netop fordi vi ikke have de Regler. Hvad Tydskland angaar, er Forholdet der jo egentlig det, at hvad Vægten der lægges paa, er Retten til at annoncere sig, betegne sig som Læge i Avertissementer eller paa Opflag paa sin Dør og overhovedet udgive sig for Læge. Det maa man ikke, uden at man har en Autorisation fra Staten, og hvis man udgiver sig for Læge og praktiserer under dette Navn uden Autorisation, straffes man der ligesom her for Kvaksalveri, uden at der er Tale om Paavisning af, om der er slet Skade eller ikke. For saadan Autorisation fra Statens Side til at betegne sig som Læge — og det udstrækker sig til alle Arter af Læger, s. Ex. ogsaa til Tandlæger osv. — forlanges der i Tydskland ganske det Samme, som vi her forlange for Ret til at udøve Lægepraxis, idet man nemlig forlanger Examen ved et Universitet osv.

Derimod er der i Tydskland ikke i og for sig sat Straf for at praktisere uden at udgive sig for Læge, og der gjælder altsaa kun den almindelige Regel, at man kun straffes, naar der afstedkommes Skade, men Domstolene der have været tilbøielige til at være meget strengere ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal end Domstolene her — og jeg tror heller ikke, at man let vil faae vore Domstole dertil —, idet man der har været tilbøielig til at sige, at Skade forarsager man ikke blot ved positivt at benytte Midler, som kunne forværre den Syges Tilstand, men ogsaa naar man undlader at benytte Midler, der af Lægevidensstaben ere anerkjendte som dem, der burde bruges i saadanne Tilfælde. Kommer man ind paa en saadan Forklaring af Begrebet at gjøre Skade, bliver Resultatet ganske anderledes, end i det vilde blive her i Landet ved en Lov som den foreslaaede. Vil man nu sige: Men dette Lovforslag kan jo ændres, vil mit Svar dertil blive: ja, jeg kan ikke udtale mig om, hvorledes jeg vil stille mig under Forudsætning af, at Lovforslaget gjøres anderledes, end det er, men jeg tror at maatte gjøre den Bemærkning, at det ikke er saa let at ændre det paa en tilfredsstillende Maade. Jeg vil ikke sige, at vor Lovgivning om Kvaksalveri aldeles ikke i nogetjomhelst Punkt fortjener at ændres; i den Henseende kan jeg være enig med den ærede sidste Taler i, at der godt kan være Et og Andet, som der kan være god Grund til at røre ved, men jeg tror kun, at et saadant Spring ud i det tomme Rum, som jeg anser dette Forslag for at være, vilde være i høi Grad utilraadeligt.

N. J. Larsen: Den ærede Minister udtalte, at Udgangspunktet maatte være: Skulle vi hert Landet have et ordnet Medicinalvæsen eller ikke? Selvsølgelig svare Alle Ja paa dette Spørgsmaal, saa derom kan der ingen Diskussion blive. Derefter drager den ærede Minister den Slutning af sit Spørgsmaal, at saa maa vi beholde den nuværende Kvaksalverilovgivning usforandret, i al Fald i det Bæsentlige; hvis vi ville have et ordnet Medicinalvæsen, maa vi som Regel forbyde Andre end autoriserede Læger at tage Folk i Kur. Men den Slutning er ikke holdbar. Den høitærede Minister kan umulig mene, at den Slutning kan drages af den